

Časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON

Listopad 11 / 2009

*Nevyhnutelnost smrti nás sice skličuje,
ale utěšuje nás zaslíbení věčného života;
vždyť život těch, kdo v tebe věří, nezaniká,
ale ve smrti se naplňuje,
a když se rozpadne naše pozemské obydlí,
dostanem u tebe domov věčný.*

(preface za zemřelé)

Slavnost Všech svatých a Památka zesnulých – 1. a 2. listopadu

Ivan O. Štampach

Velká část křesťanů zpívá v neděli na začátku liturgie: *Ty jediný jsi svatý, ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi svrchovaný, Ježíši Kriste*. Jak to srovnat s tím, že na 1. listopad připadá slavnost všech svatých? Svatost doprovází lidstvo na jeho náboženských cestách. Prožitek úžasu, nadšení, respektu v setkání s osobami, událostmi, scénériemi, časy a předměty, ono chvění před nevýslovným tajemstvím, to vše ukazuje k dokonalému a od našeho světa odloučenému (absolutnímu) Bohu. Mohli bychom říci: kde je prožitek posvátna, tam jsme na stopě Boha.

Jako křesťané věříme, že je nám příslibena účast na Boží přirozenosti (srov. 2 Pt 1, 4). Jde o účast na Bohu, který je jediný svatý, je to podíl na jeho svatosti. Být svatý znamená být oddělen pro Boha, být součástí společenství, o němž v Bibli čteme, že je to rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu (1 Pt 2, 9).

Život některých mužů a žen po dlouhé dějiny Božího lidu Staré a Nové smlouvy prokazuje, jak je Boží milost posvětila a zdokonalila. Byli prohlášeni za svaté. V této pestré společnosti najdeme mezi nimi muže i ženy, prostáčky, vrcholné učence své doby, poustevníky a askety i lidi veselé a společenské. Tento (biblicky řečeno) oblak svědků (srov. Žd 12, 1) ukazuje, jak jsou rozmanité cesty následování Ježíše Krista.

Kanonizační procesy jsou závislé na náhodných a časných okolnostech. Např. čím je která země geograficky blíže Římu, tím více má oficiálně kanonizovaných světců. Proto máme slavnost všech svatých. Aspoň jeden den v roku si spolu s nimi připomínáme zástupy těch, o jejich svatořečení se nikdo nepostaral a politicky neprosadil. Možná v tento den slavíme vedle svatořečených papežů, císařů, biskupů a mnichů nesvatořečené otce a matky, dělníky a rolníky, bezdomovce a lidi z opovrhovaných etnických a sociálních skupin.

Bůh činí účastníky své svatosti ještě širší okruh lidí. Smíme doufat, že celé zástupy lidí odcházejí na věčnost smíření s Bohem, přesto však ještě nesplatili celý dluh (srov. Mt 18, 21 – 35). Alespoň se tradičně takto vykládá závěr podobenství o nemilosrdném služebníkovi. Jistěže za nás všechny naše dluhy vůči Bohu splatil Spasitel. Jeho zadostiučinění je naprosto dostačující, ba jeho lidské činy, jeho poslušnost až na smrt lze označit jako překypující zásluhy. My sami nic splácet nemusíme. Můžeme však připustit, že mnozí směřují k věčné blaženosti, ale ještě nejsou očištěni od všech překážek. Na ně křesťané katolické tradice myslí následující den, 2. listopadu, prosí o očišťující milost pro ně.

Oba slavnostní dny nám připomínají cosi důležitého. V chmurných a chladných podzimních dnech se ukazuje, že smrt nemá poslední slovo. Jsme-li spojeni s Ježíšem, který je sám život, nemůže temnota a chlad smrti nad námi zvítězit.

(zdroj: www.christnet.cz)

Krajanská rodina u Panny Marie Karmelské v Astorii
 pořádá **v neděli 8. listopadu 2009** **Martinské Posvícení.**

Všichni jsou srdečně zváni.

10,30 AM mše svatá, 12,00 PM vydávání obědů

Vážení čtenáři ZVONU,
Wake.

Den před pohřbem se rodina schází v obřadní síni pohřební služby, aby se rozloučili se svým zemřelým a „bděli“ u rakve.

Pokud je pohřeb v kostele, přichází na „wake“ i kněz, aby se seznámil s rodinou a pomodlil se za duši zesnulého. Pokaždé je to silný zážitek. Nikdy nevíte, v jakém rozpoložení zrovna pozůstali

budou, jak budou tuto chvíli prožívat. Jednou je to ponurá atmosféra, smutek by se dal krájet, jindy až skoro radostné shromáždění podobné rodinné oslavě. To, co rozhoduje o atmosféře a přístupu lidí, je VÍRA. Jestliže tam žádná není, zbývá beznaděj – tady život opravdu skončil a nic víc už neočekáváme. Pokud tam víra je, poznáte to – vypadá to jako chvilkové loučení s někým, koho jsme měli rádi a s kým se zase jednou na věčnosti setkáme.

Jednou, když jsem takto dokončil modlitby, přichází ke mně pětiletý chlapec a nahlas (aby ho všichni slyšeli) volá: *Father, look!* A ukazuje na kříž zavěšený nad rakví zesnulé. *Co tam vidíš?* Povídá: *To je Ježíš!* Já: *Co tam dělá?* ... *On umřel.* Já mu na to: *Ale tím to neskončilo, že ne?* Odpověď: *Ne, hned potom znovu ožil. A stejně tak ožije i babička a bude tam s Ježíšem v nebi.*

Bylo to jedno z nejlepších kázání, která jsem kdy slyšel. Prostá, dětská, upřímná víra v základní pravdy křesťanství.

Nebudete-li jako děti, jistě nevejdete do Božího království.

V listopadu se modlíme za naše zemřelé – s pohledem na Krista, který zemřel a vstal z mrtvých; s vírou a nadějí, že naši zemřelí žijí dál u Boha. Ti, kteří jsou v nebi, přimlouvají se za nás u Boha, ti kteří jsou očisťováni před vstupem tamtéž, čekají na naše modlitby. A máme tady další pravdu víry – **společenství svatých** – ani fyzická smrt nemůže rozdělit ty, kteří zemřeli tady na zemi a nás, kteří ještě putujeme po této zemi...

Věčné odpočínutí dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. AMEN.

P. Jan

Památka Všech věrných zemřelých

Při nedělních bohoslužbách v měsíci listopadu budeme pamatovat na naše zemřelé – ať už z našich rodin, tak z naší komunity. O nedělích 8. a 22. listopadu za ně za všechny bude sloužena mše svatá v 10,30h am v kostele Panny Marie Karmelské v Astorii.

Prosbu o modlitbu za zemřelé poslali: V. a J. Brotanek, G. a H. Kratky, L. a F. Chytil, rod. Bláhova, A. Benacek, Z. Rosenberg, D. Cermak, rod. Weirichova, rod. Šurláková, R. Bunza, rod. Smrčková, Z. Rinus, rod. Dlabalova, Z. a Z. Sadlik, L. Kral, rod. Sikorjakova, rod. Tomečkova, rod. Kolasova, D. Sablik, rod. Krupkova, J. Minar, I. Mergl, rod. Petrova.

Nedělní témata

8. listopadu – 32. neděle v mezidobí: Mk 12,38-44: *"Varujte se učitelů Zákona! Chodí rádi v dlouhých řízách, mají rádi pozdravy na ulicích, první sedadla v synagogách a čestná místa na hostinách; vyjídají vdovám domy pod záminkou dlouhých modliteb. ... "Potom se posadil proti chrámové pokladnici a díval se, jak lidé dávají do pokladnice peníze. Mnoho boháčů dávalo mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a dala dvě drobné mince, asi tolik jako pár halířů. Zavolal své učedníky a řekl jim: "Amen, pravím vám: tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice!"*

Cyklus o sporech s představiteli židovského náboženského života je zakončen varováním před zákoníky: Ježíš neodsuzuje tyto lidi, spíš odsuzuje určitý styl života, který je v rozporu s prostotou a opravdovostí.

15. listopadu – 33. neděle v mezidobí: Mk 13,24-32 *"V těch dnech, po velkém soužení, se zatmí slunce a měsíc přestane svítit, hvězdy budou padat z nebe a hvězdný svět se zachvěje. A tehdy lidé uvidí Syna člověka přicházet v oblacích s velkou mocí a slávou. Potom pošle anděly a shromáždí své vyvolené ze čtyř světových stran, od konce země až po konec nebe.." Poučte se z přirovnání o fíkovníku! Když se už jeho větve nalévají mizou a nasazují listy, poznáváte z toho, že léto je blízko. Stejně tak, až uvidíte, že se to děje, poznáte, že je blízko, přede dveřmi.*

V řeči o "poslední době" a o druhém Kristově příchodu je podobenství o fíkovníku vybičkou k tomu, abychom bděli a "četli" znamení doby...

22. listopadu – Slavnost Ježíšův Krista Krále: J 18,33-37: *Ježíš řekl: "Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud." Pilát se ho zeptal: "Ty jsi tedy přece král?" Ježíš odpověděl: "Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas."*

Závěr liturgického roku patří Kristu – Králi. On je počátek i konec, alfa i omega, on vládne dějinám. Pozemští králové a vladaři přicházejí a odcházejí, on zůstává stejný včera i dnes i navěky.

The 2009 Shining Star Award Dinner – BLAHOPŘEJEME !

Catholic Migration Office of Brooklyn Diocese pořádal v pátek 16. října slavnostní udílení ocenění pro představitele jednotlivých komunit. Naše komunita měla své zastoupení v podobě 12-členné delegace, oceněným byla Marta Pope. V poznámkách bulletinu, vydaného k této příležitosti, se mj. píše: *„We are blessed with many dedicated, talented, and hard-working women and men of faith who are in our parishes... and word with extraordinary zeal to bring about God’s Kingdom. We are also ivigorated by the faith of our newcomers who remind us of our traditions and teach us new ways to practice and express our faith... Our tradition of welcoming immigrants is well established here in Brooklyn and Queens..“*

(Most Rev. Nicholas DiMarzio, Ph.D., D.D. Bishop of Brooklyn)

Marto, za Vaši práci a nezištnou službu pro českou komunitu děkujeme, blahopřejeme k ocenění a vyprošujeme Boží požehnání do dalších let Vaší služby!

ZPÍVEJTE PÁNU PÍSEŇ NOVOU!

Krajanská rodina

**Svatý na tento měsíc – sv. Josafat Kuncevič,
12. listopadu**

Původně se jmenoval Jan a narodil se v roce 1580 v rodině ortodoxních protestantů. Jeho otec byl radním ve Vladimiru. Jan pracoval u bohatého bezdětného muže, který mu chtěl odkázat celý svůj majetek.

V té době vznikla v Brestu rusínská unie, která se připojila ke katolické církvi s tím, že si zachovají svůj obřad. Jan vstoupil mezi uniáty a později do baziliánského kláštera ve Vilně, kde přijal jméno Josafat. V roce 1618 byl proti své vůli jmenován arcibiskupem v Polocku (tehdejší Polsko, dnes Bělorusko) a v prvních třech letech se mu podařilo

přivést tolik věřících k jednotě s Římem, že touto svou aktivní činností vzbudil mezi pravoslavnými nenávist a nazývali ho „lupičem duší“.

Roku 1631 projížděl Ukrajinou pravoslavný patriarcha z Jeruzaléma a ten začal na všechna místa, kde byli katoličtí biskupové, světit biskupy pravoslavné. Pro Polock vysvětil mnicha Meletije, který rozesílal na všechny strany posly s falešným tvrzením, že Josafat chce zrušit východní obřad a zavést latinský. Přitom bylo známo, že Josafat zná jen slovanské jazyky a že lpí na východním ritu, jenže se to považovalo za pokrytectví. Napětí stále vzrůstalo, protože se Meletijovi skutečně podařilo mnoho lidí od Josafata odvrátit. Nakonec byl Josafat ve svém domě ubit rozlícenými schizmatiky sekerou a mečem. Když na jeho obnažené mrtvole viděli drsnou kajnickou košili, měli za to, že se spletli. Mysleli, že biskup chodí v samém hedvábí.

Josafat Kuncevič byl blahorečen v roce 1643 a v roce 1867 jej Pius IX. prohlásil za svatého. Josafatovy ostatky se v roce 1916 dostaly do Vídně a pak do Říma.

Josafat je patronem Ukrajiny; proti vraždě, proti pomluvám, patron sjednocení křesťanů, o které celý život usiloval.

Je zobrazován buď v rouchu biskupa nebo baziliánského mnicha. U sebe má sekyru nebo sekáček, ty často vězí v jeho hlavě.

Jeho památku si připomínáme 12. listopadu, tj. v den, kdy zemřel mučednickou smrtí.

Něco pro zasmání

After the Baptism of his baby brother in church, little Johnny sobbed all the way home in the back seat of the car. His father asked him three times what was wrong. Finally, the boy replied, "That priest said he wanted us brought up in a Christian home, but I want to stay with you guys."

A Catholic boy and a Jewish boy were talking and the Catholic boy said, "My priest knows more than your rabbi." The Jewish boy said, "Of course he does, you tell him everything."

A little boy was listening to a long and excessively boring sermon in church. Suddenly his eye the red sanctuary lamp caught his eye. Tugging his father's sleeve, he said, "Daddy, when the light turns green can we go?"

Myšlenky moudrých O NADĚJI

Naděje křesťana nachází jistotu v osobě Ježíše Krista.

Karl Rahner

Naděje nedpočívá v tom, co jsme schopni vykonat, nýbrž v tom, že Bůh je milosrdný a splní na nás, co v našich silách není.

Klaus Hemmerle

Naděje je ctnost, díky níž s důvěrou očekáváme věčné statky.

Pietro Lombardo

Poděkování

Na časopis přispěli:

rod. Kolasova, R. Bunža.

Blahopřejeme k narozeninám

V měsíci listopadu:

Greta Bunža 7. listopadu, Marie a František Doubravovi 13. listopadu, Brendan Sikorjak 15. listopadu, Marcela Škrkoňová 19. listopadu, Josef Toman-Tománek 19. listopadu, René Dlabal 26. listopadu, Marek a Barbora Hnízdovi 27. listopadu, Josef Brettl 27. listopadu, Jackie Brož 29. listopadu, Mary Soyka 30. listopadu.

Mše svaté v listopadu 2009

Datum	Úmysl	Dárce
1-Nov-09	Za zemřelé přátelé	A. Hlavatá
2-Nov-09	Za rodinu Spiškovu a Mihalíkovu	I. a M. Spišek
3-Nov-09	Za Marco a Marii Weirichovy	Rod. Weirichova
4-Nov-09	Za rodinu Schleinostů	Rod. Chytilova
5-Nov-09	Za Rudyho Minare	J. Minar
8-Nov-09	Za + z naší komunity	Úmysl komunity
9-Nov-09	Za Julii Marešovou	I. a M. Spišek
10-Nov-09	Za Jarmilu a Vojtěcha Jandečkovy	Rod. Weirichova
11-Nov-09	Za rodinu Sedleckých	Rod. Chytilova
12-Nov-09	Za Hugo Šimka	J. Minar
13-Nov-09	Za + Jiřího smrčku a bratra Josefa	B. a P. Smrčka
15-Nov-09	O Boží požehnání pro Julii a za celou rodinu	Rod. Brabcova
16-Nov-09	Za Evu Kratochvílovou	Rod. Chytilova
18-Nov-09	Za rodinu Kratochvílů	Rod. Chytilova
20-Nov-09	Za + Annu Sonnkovou	Bl. Stranska
22-Nov-09	Za + z naší komunity	Úmysl komunity
23-Nov-09	Za + Důdu Kutvirtovou	Rod. Chytilova
25-Nov-09	Za rodinu Chytilů	Rod. Chytilova
26-Nov-09	Za + rodiče Karla a Elizabeth Strejček	Věra, Vlasta, Eliška
27-Nov-09	Za + manžela Oldřicha Beňáčka	A. Beňáček
29-Nov-09	Za + Bohumíra Bunžu	R. Bunžová

**Příspěvky na časopis ZVON posílejte, prosím, na:
Czech Catholic Mission in NYC,
úmysly na mše sv. na jméno kněze.
Adresa je stejná. Děkuji.**

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd.,
Forest Hills, NY 11375 Tel: 718 575 8959

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele Our Lady of
Mount Carmel 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102.
Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.
Po bohoslužbách následuje společné pohoštění

Adresa českého kněze: P. Jan Czudek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills,
NY 11375 Tel/Fax: (718) 575 8959

E-mail: j.czudek@tiscali.cz <http://www.zvon.info>

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu
(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>